

0706. Dagbog fra Sejner`s tur til Middelhavet 2006.

Uge 37+38 – 11. september til 24 sept 2006

Fra Soline (Pula), Kroatien til Nautec Marina (Monfalcone), Italien

Mandag 11.09.06

Afg. Soline bugt kl. 14.30 – ank. Pula kl.16.00

Trip 8,2 sm, 340 Kn pr nat

Vi har lidt svært ved at løsrive os, Pouli er midt i en god bog og jeg er ude at bade med fiskene op til flere gange. Ingen tvivl om at de også er vant til at blive fodret her! Men batterierne trænger til at blive ladet op – det er en uge siden, vi sidst fik ladet dem helt op og vi trænger faktisk også til at få fast grund under fødderne. Havnen i Pula er stor, så det er noget af en indsejling, inden vi kan fortøje ved marinaen. Vi ligger lige ved foden af det næsten 2000 år gamle amfiteater, hvor der bliver afholdt koncerter og teaterforestillinger sommeren igennem. Vi går en lille aftentur ned igennem gågaden. Belysningen er lidt halvlummer, som Pouli betegner den og flere steder ligger cafeerne nærmest i mørke. Det er køligt og der er ikke meget gang i den.

Tirsdag 12.09.06 Pula

Om formiddagen handler vi ind. Der er et stort udendørs grønsagsmarked og en hal med salg af kød og fisk. Jomfruummerne koster her 140 Kn pr. kg, så i stedet køber vi et kilo muslinger. Efter frokost bruger vi en times tid i amfiteatret, som er meget velbevaret. Den ellipseformede arena er 133 m lang, tre etager høj og 105 m bred. Oprindeligt var der plads til 23.000 tilskuere. Det er ikke så lang tid siden, at vi har set filmen "Gladiator" og jeg kan mærke et sug i maven, da jeg går ind mod midten. Heldigvis er der hverken løver eller gladiatorer i kælderen, men et lille museum med bl.a. genstande fra fremstilling og transport af olivenolie i gamle dage. Vi cykler lidt rundt i byen og havner oppe ved den gamle fæstning, hvor der, ud over en flot udsigt, er et museum. Så har vi vist også været kulturelle nok for i dag. En lækker middag med friske muslinger venter....

Onsdag 13.09.06

Afg. Pula kl. 14.30 – ank. Rovinj kl. 17.30

Trip 19,3 sm. Vindstille

De gamle middelalderbyer ligger som perler på en snor langs vestkysten af Istrien, så vi har ikke travlt. Lidt nord for Pula ligger Brijuni øerne, hvor Tito tidligere havde sommerresidens. De var lukket for offentligheden, men i 1984 blev øgruppen åbnet som nationalpark. Der skulle være meget smukt, med mange eksotiske planter, mange fuglearter og en dyrepark. I kikkerten kan vi se store flokke af hjorte. Vi ved godt, det er dyrt at overnatte, men vi smutter alligevel en tur ind i deres havn, bare for at få det bekræftet og selvfølgelig også for at smugkigge lidt. Den er god nok, 700 Kn for en nat, men så er entre prisen også inkluderet. Det er ikke tilladt at anker i nogle af bugterne, men man kan komme dertil med turbåde fra Pula og Fazana. Sidst på eftermiddagen ankommer vi til Rovinj, som ligger gemt inde bag nogle små øer, når man kommer fra S. Det er en af de

smukkeste byer, vi har set her i Kroatien. De gamle huse i sten og blide jordfarver ligger op ad den stejle klippe med den store Skt. Euphemia katedral som toppen af kranssekagen. Vi smider anker lige S for marinaen, hvorfra der desværre ikke er den bedste udsigt til byen. Til gengæld er her meget frodigt med masser af store træer.

Torsdag 14.09.06 Rovinj

Vi vågner op til skyer og vinden er vendt. Da vi vil prøve om ankeret holder, inden vi går i land, ryger kileremshjulet af generatoren. Pouli kan høre, at der er noget galt, da han starter motoren og den lader ikke. Det er da lidt heldigt, at vi bare ligger her!! For at kunne montere den igen, mangler han en lille dingnot (en slags kile), så i stedet for at gå på opdagelse i de små gader, må vi nu på jagt efter sådan en – ja, dingnot. Vi sejler cyklerne ind i gummibåden og vi leder i alverdens butikker og værksteder, indtil vi havner uden for byen – uden at have haft heldet med os. Vi orker ikke mere og efter Kroatiens bedste pizza, kører/går vi i stedet op til katedralen. Lige neden for på noget der ligner en gammel kirkegård ligger der en cafe med en kanon udsigt ud over vandet og som ekstra underholdning er et stort skib med fem master ved at hive sit anker op. Tilbage på "Sejner" aflægger Pouli vores norske nabo et besøg. Det ligner en ældre båd, så Pouli mener, at de måske har en dingnot liggende. Og det har de tilfældigvis – liggende i en eller anden rodekasser med mange andre forskellige dingnoter!! Hvor heldig kan man være? Pouli monterer lettet kileremmen igen i løbet af aftenen. "Sejner" har i øvrigt gjort det godt – det er første gang på turen, at vi har et teknisk uheld.

Jeg er lidt bekymret for vores cykler, som står lidt afsides inde på en lille kaj, hvor man kan lægge til med gummibåden. Om dagen er der mange, som bader derfra, men om aftenen foregår der åbenbart helt andre ting. Omkring midnat kan jeg se i kikkerten, at der er samlet en del unge fyre. To af dem har gang i noget med en gummibåd og den næste dag ligger den med bunden i vejret imellem nogle klipper.

Fredag 15.09.06 Rovinj

Som tak for hjælpen i går inviterer vi Mads og Norun fra den norske båd "Nor-Queen" på friskbagte boller. Båden har ligget i Kroatien nogle år, men de har kun sejlet om sommeren. Norun er lige gået på efterløn som lærer og til næste år sætter de kursen mod Grækenland. Det regner hele dagen og vi overgiver os helt og aldeles til vejrguderne ved - at lave absolut ingenting.....

Lørdag 16.09.06 Rovinj

Om formiddagen dukker Maggie og Morris pludselig op i deres båd "Dawn Treader" og vi aflægger dem et lille visit. Solen synes nu helt at have forladt os, men om eftermiddagen tager vi alligevel chancen og cykler ind til byen. Langs med en havnekaj er der et stort marked, hvor de sælger tøj og alt mulig tingeltangel fra Kina. Pludselig vælter regnen bare ned. De fleste har garderet sig med paraplyer og efter at have stået i læ under en presenning, anskaffer vi os også en - i bedste kinesiske kvalitet. Man kan næsten ikke komme frem i det smalle stræde mellem boderne for bare paraplyer og da vores sandaler begynder at svuppe, forlader vi stedet for at finde en cafe. Regnen fortsætter, dog lidt mere behersket, men vi er kolde og den glatte stenbelægning er nærmest livsfarlig at færdes på. Så vi opgiver vores sightseeing, skifter tøj og tøffer over til vores canadiske venner, som har inviteret på en lille aperitif.

Søndag 17.09.06 Rovinj

Vi har længe kunne lugte diesel, når vi åbner kistebænken over dieseltanken i bagbords side. Det kræver en del akrobatiske øvelser at få næsen helt ned i bunden som et forsøg på at lokalisere utætheden, men desværre lykkedes det ikke. Selv om det støvregner, tager Maggie og jeg på en cykeltur langs med kysten. Uden for bugten blæser det en del og bølger står i store skumsprøjt ind over klipperne. Der er en cykelsti på flere km, som vi følger helt ud til en kæmpe camping plads, hvor der udover en del tyskere og østrigere, også er mange sorte egern, som hopper rundt på græsset. Vi afslutter turen på en cafe, hvor jeg får varm kakao, der er næsten lige så tyk som chokolademousse!

Pouli, hvor fanden har du gemt lakridserne?

Hi Hi!!

Mandag 18.09.06 Rovinj

Endelig finder solen os igen, så vi forsøger os endnu en gang med en sightseeing. Rovinj er tilholdssted for mange kroatiske kunstnere og byen vrimler med gallerier i de små kringlede gader.. Hvert år den anden søndag i august bliver hele byen omdannet til et stort galleri, hvor de hænger billeder op overalt. Vi finder grønsagsmarkedet, hvor vi bliver tilbudt smagsprøver på en lokal ost. Den smager himmelsk og vi ender med at købe et helt kilo - et halvt kilo almindeligt og et halvt kilo røget. Desværre får vi ikke navnet på den, men vi ved da, hvor vi kan købe den.

Tirsdag 19.09.06

Afg. Rovinj kl. 10.30 – ank. Porec KL. 12.30

Trip 11,1 sm. Havnepris 266 Kn

Så kan vi vist godt sige, at vi har været her. Efter en afskedstur rundt i gummibåden, hiver vi ankeret op og går mod Porec. Et ungt tysk par hjælper os med fortøjninger, da vi lægger til ved bykajen, hvor der også er mulighed for el og vand. De deler deres motorbåd med hans forældre, hvilket jo er en meget god udnyttelse, når man kun har tre ugers ferie. Først på aftenen går vi en tur rundt i byen, som er lige så hyggelig som mange af de andre gamle byer, vi har besøgt. Men vi kan tydelig mærke, at vi er mættet og vi har ikke længere den samme gejst. Der kommer en del fiskerbåde ind og vi checker lige fangsten, som overraskende består af rigtig mange blæksprutter. Deres arme stikker ud og ned af siderne på kasserne, som om de har forsøgt at finde en flugtrute. Længere henne af kajen ligger det sædvanlige udbud af souvenirboder. Det må være et eller andet koncept, da de sælger nøjagtig de samme ting overalt i Kroatien.

Onsdag 20.09.06

Afg. Porec kl. 15.15 – ank. Umag kl. 17.15

Trip 13,7. Pris for bøjje 65 Kn

På et tidspunkt havde vi fået nok af kirker og det har vi egentlig stadig. Men her i Porec ligger Euphrasius basilikaen, som er rigt udsmykket med vægmosaikker med indlagt perlemor, halvædelstene og marmor. Så den må vi jo lige se - og den er smuk og lidt ud over det sædvanlige. I øvrigt er jeg lige ved at læse Jordens Søjler, en spændende fortælling om bygningen af en basilika i 1100-tallet, hvilket pludselig giver kirkestudierne en lidt anden dimension. Så bliver fortøjningerne taget og vi går mod Umag, hvor vi vil checke ud af Kroatien. Vi lægger os for anker i den store bugt og opdager, at "Dawn Treader" ligger lige bag os. Morris og deres terrier Rhett kommer over og hilser på. De vil gå til Venedig i morgen og vi aftaler at mødes i Monfalcone, inden vi drager hjemad. Rhett nyder at være ombord på "Sejner" og den hopper ikke frivilligt ned til Morris i gummibåden – Pouli må løfte den ud af styrehuset.

Torsdag 21.09.06 Porec

Vi har længe overvejet, om vi også skulle sejle til Venedig, hvilket jo ville være en værdig afslutning på vores tur. Men dels er vi lidt spændt på at se marinaen i Monfalcone og sikre os, at vi har en plads og dels fortjener Venedig nogle mere entusiastiske besøgende end vi føler os lige nu. Vi beslutter at tage en dag mere i Umag og så sejle til Monfalcone i morgen. Jeg mangler nemlig 100 sider i min bog og Pouli kan fra nu af godt opgive alle forsøg på kommunikation. Han har selv læst den og var heldigvis nøjagtig lige så optaget af den. Først på aftenen vender jeg tilbage til virkeligheden og vi sejler ind for at finde et spisested. Det er tydeligt, at det er sidst på sæsonen. Her er ikke særlig mange mennesker på gaden og tjenerne træder hinanden over tærne for at lokke os indenfor i netop deres restaurant. Her hersker nærmest tyrkiske tilstande.

Fredag 22.09.06

Afg. Umag kl. 11.30 – ank. Nautec Marina, Monfalcone kl. 17.00

Trip 25,8 Vindstille/Vind fra V 5m/sek.

Vi lægger til ved marinaen og det tager os to min. at checke ud. Ingen problemer i det, men lidt vemodigt. Det er flot solskin og næsten vindstille. Alligevel lufter vi sejlene en sidste gang og mens vi ligger der og vugger, kommer der en let brise og "Sejner" fortsætter for sejl i et par timer. Ved Monfalcone ligger der utrolig mange marinaer, men vi ved nogenlunde, hvor Nautec ligger.

Problemet er bare at finde ud af, hvordan vi kommer ind i indsejlingen til kanalen. Vandet foran os er nemlig fyldt med fenderlignende genstande, faktisk dækker de et rimelig stort område.

Sandsynligvis er det fiskefarme el.lign. Vi skal helt tæt på klippekysten for at finde en sejlrende og så skal vi helt ind i bunden af en lang kanal, hvor vanddybden for det meste kun er omkring 2-3 m. Det virker som et noget specielt område. Marinaen er fyldt godt op, men der er ingen mennesker at se. Vi sejler ind i passagen til kranen og så sker der noget helt uventet. Pludselig bliver båden presset voldsomt til styrbord og vi bliver fanget af ankerne på to både. Forvirret forsøger vi at komme fri, men ikke en gang bovpropellen er stærk nok. Det varer vel kun et par minutter, men føles som en evighed, før båden reagerer normalt igen og vi kan komme væk. Det viser sig, at der ligger et elektricitetsværk, som med mellemrum lukker spildevand ud og det er den strøm, som vi er blevet fanget i. Marinaens direktør Karl Keller dukker op og finder en plads til os. Han tager det meget roligt og oplyser os om, at vi bare skal holde til bagbord. Ja tak, det er jo ligesom for sent at få den oplysning. Ankerne har skamferet vores træværk op til flere steder og vi sukker dybt ved tanken om det store arbejde, der venter os.

Lørdag 23.09.06 Nautec Marina

Det meste af dagen går med "at lande". Vi overvejer en sidste gang at sejle til Venedig, men dropper det hurtigt igen. I stedet vil vi finde ud af, hvornår og hvordan vi kommer hjem, orientere os lidt i området og gøre båden klar til en vinter på land. Nautec Marina ligger i et industriområde og vi har ca. 15 min. på cykel ind til byen. Det er et forholdsvis lille sted og her er ingen "turistfasciliteter" bortset fra en cafe/restaurant, men deres toiletbygning er i top. Der ligger et stort supermarked herude, men vi skal en omvej udenom nogle togs Skinner.

Søndag 24.09.06 Nautec Marina

Vi tager bussen ud til Trieste lufthavn, som ligger lige uden for byen. Vi vil undersøge mulighederne både for hjemrejse og leje af bil. Det viser sig, at en billet herfra og til Kbh. vil koste 800 Eur pr. person!! Glem det.....Inde i byen finder vi en netcafe og bestiller i stedet en billet fra Venedig lufthavn på næste søndag. Vi skal på land i løbet af ugen og så er der alligevel ingen grund til at blive. Men beslutningen er trods alt lidt skræmmende. Vores "hårde" driverliv eller dannelsesrejse (det lyder pænere) er nu definitivt ved at være slut og alene tanken gør, at vi allerede savner det.....

